

Nr 156.

Av herrar **Åkerberg** och **Öman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1940/41.

I flygförvaltningens den 31 augusti 1939 daterade underdåniga förslag angående flygvapnets medelsbehov för budgetåret 1940/41 har framförts krav på ökning av staten för officerare, underofficerare och civilmilitär personal vid flygvapnet med bland annat en beställning för kapten i intendenturbefattning till förstärkning av arbetskrafterna å flygförvaltningens intendenturavdelning. Ämbetsverket har härför anfört följande motivering:

»Enligt försvarskommissionens förslag till ordnandet av flygvapnets organisation skulle antalet beställningar i intendenturbefattning utgöra 3 regementsofficerare och 10 kaptener. Genom 1936 års försvarsbeslut nedsattes antalet med en regementsofficers- och en kaptensbeställning till 2 regementsofficerare och 9 kaptener. Genom beslut av innevarande års riksdag har en av kaptensbeställningarna utbytts mot en beställning för major eller kapten. Å flygförvaltningens intendenturavdelning tjänstgöra, förutom avdelningschefen, överste, 2 officerare på stat, den ene överstelöjtnant och den andre major. Med den avdelningen påvilande arbetsbördan är tillgången på personal på stat otillräcklig.

I eskaderstaben ingår enligt gällande planer vid mobilisering en eskaderintendent. Härtill har på grund av befattningens vikt måst avses en av förenämnda å intendenturavdelningen tjänstgörande två officerare på stat. Vid förstärkt försvarsberedskap och vid mobilisering ävensom vid krigsövningar, då eskaderstab organiseras, kommer således en officer på stat från intendenturavdelningen att helt tagas i anspråk i eskaderstaben. Denna anordning är med hänsyn till personalens otillräcklighet i hög grad otillfredsställande, när vid dylika tillfällen, särskilt vid mobilisering, arbetet å avdelningen kommer att svälla ut i mycket stor omfattning framför allt i fråga om den vid flygvapnet så komplicerade drivmedelsersättningen och ställa avsevärda krav på avdelningens funktionsduglighet. Inom avdelningen är i fred arbetet uppdelat på olika befattningshavare under avdelningschefen, så att envar företräder viss gren av ärenden, en anordning, som betingas av olika samverkande omständigheter. Om nu en av befattningshavarna på grund av mobilisering övergår till annan tjänst, måste hans arbete övertagas av annan befattningshavare i samma ögonblick, som påfrestningen är som allra störst. Om de betydande olägenheter, som kunna vara förknippade härmed, lämnade den av försvarsstabschefen anordnade stabsövningen förliden vår mycket påtaglig erfarenhet.

Någon av övriga å stat uppförda beställningar för intendenturofficerare kan icke tagas i anspråk för eskaderintendentstjänsten. Härtill kommer att någon möjlighet att upprätthålla tjänsten vid ledighet eller förfall för flottiljintendent med intendenturutbildad officer icke förefinnes, ett förhållande, som är så mycket mer kännbart som flottiljintendenterna vid flygvapnet i regel även tjänstgöra som kasernofficerare och förvaltningsutbildade officerare icke stå till förfogande vid flygvapnet.

Den utökning av personalen, som är erforderlig, utgör 2 officerare eller det antal, varmed försvarskommissionens förslag reducerades i försvarsbeslutet. Flygförvaltningen anser sig emellertid icke nu böra upptaga ökning av mer än en beställning av kaptens grad, med placering vid flygförvaltningens intendenturavdelning.»

Berörda krav har av föredragande departementschefen blivit omförmäلت i motiveringen till Kungl. Maj:ts proposition nr 159 angående vissa avlöningsm. fl. anslag under riksdagens fjärde huvudtitel men har icke upptagits i det för riksdagen framlagda förslaget.

Vad av kungl. flygförvaltningen anförts giver vid handen, att det föreliggande behovet snarast bör tillgodoses. Det är härvid särskilt att framhålla att behovet av ämbetsverket angivits till två nya beställningar men att framställningen begränsats till allenast den ena av dem. Sedermera har tillkommit den betydelsefulla omständigheten, att genom beslut av årets riksdag antalet flygflottiljer ökats från 8 till 10 ävensom att tvenne flottiljer givits större omfattning än tidigare, vilket givetvis medför ökade arbetsuppgifter för den centrala förvaltningsmyndigheten. Det är även att märka, att flygvapnet till skillnad från övriga försvarsgrenar är i nästan fullständig avsaknad av intendenturofficerare i reserven och att kungl. flygförvaltningen sålunda saknar möjlighet att förstärka personalen å sin intendenturavdelning genom anlitan- de av reservpersonal såsom vid armé- och marinförvaltningarna. Att under berörda omständigheter åsidosätta ett i och för sig mycket blygsamt krav på personalökning kan icke anses förenligt med den strävan att stärka försvaret i dess helhet, som nu kännetecknas av beviljandet av medel i betydande omfattning för detta ändamål.

Nyssnämnda ökning av flygvapnets organisation talar för att antalet intendenturofficerare i kungl. flygförvaltningen bort ökas med två såsom av ämbetsverket ifrågasatts. Emellertid vilja vi nu begränsa vårt yrkande till den av kungl. flygförvaltningen begärda beställning.

Med stöd av det anförda få vi föreslå,

att den i proposition 159 föreslagna staten för officerare, underofficerare och civilmilitär personal vid flygvapnet ökas med en beställning för kaptens grad i intendenturbefattning.

Stockholm den 28 mars 1940.

Harald Akerberg.

Ivar Öman.
